

Bűvösölgyi kirándulás

A Bűvösölgyben egy oktatóközpont, ahol a hírszerkesztésről, a címlapokról, reklámokról, a rövidfilmekről valamint , rádióműsorok szerkesztéséről bővíthet ismeretünk.

Kirándulás napja.

Már reggel, 6 óra előtt elkezdünk gyülekezni a Cseresnyés Kollégium előtt. Természetesen mindenki időben felkelt, és együtt vártunk a buszra. Amikor bedöcögött a várva várt busz, mindenki azonnal helyet foglalt magának. Még éppen elindulva, voltak, akik a felkelő napot figyelték, avagy folytatták beszélgetéseiket a többiekkel. Az út eléggé hosszú volt, így volt időnk bőven arra, hogy felélénköljünk. Az idő a szokásos elfoglaltságokkal telt a buszon. Zene, evés, beszélgetés, "kütyüzés". Mindenki talált magának elfoglaltságot.

Lassacskán megérkeztünk. Mindenki leszállingózott a buszról, és onnan a Bűvösölgy aulájába mentünk. Még javában beszélgettünk, miközben kaptunk kis szekrényeket, ahova lerakhattuk cuccainkat és a tanárnő csapatokra osztott minket. A csapatok szín szerint más-más programokon vehettek részt. Voltak olyan programok is, amelyeket több csoport is csinált, de olyanok is, amit nem. Többek között alkalmunk volt: (rövid) híradót készíteni, újság/magazin címlapot, belívet és hátlapot szerkeszteni, rádióadást "közvetíteni", autós rövidfilmet készíteni. Ezek közül, szinte kivétel nélkül talán a rövid autós film készítése volt a legizgalmasabb. A csapatok programjai időrendben különbözőek voltak. Volt olyan csapat, amelyik a magazinszerkesztéssel kezdett, de olyan is ,ahol a rádióadás, vagy a híradó volt az első. Összesen 4 programon vettünk részt, ebből volt egy kicsit közösebb, ahol a fiúk és lányok lettek különválogatva. Ezen a programon egy kis interaktív "történetet" játszottak végig velünk, amit válaszainkkal lehetett befolyásolni, a válaszokat pedig szavazással döntöttük el. Igazából mindegyik program érdekes volt, mindenki számára. Sajnos végül mégiscsak vége lett a programoknak, de legalább még egy közös fotóra összeálltunk, habár ez sem egy 2 perces dolog volt (:)). Cseppet sem kevesebb energiával visszamentünk élményekkel gazdagon a buszhoz. A visszaúton már volt bőven miről beszélgetni, szóval felhasználtuk erre az időt. Habár a Bem rakpartnál kicsit többet időztünk, mint lehetett volna a helyenként-kisebb nagyobb torlódásban.

Az egész hazaút vidáman telt, érzéseink szerint gyorsabban mint odamenet, hiszen mégiscsak visszaérkeztünk ide Vásárhelyre. Azután, hogy "lemásztunk" a buszról, voltak, akik még beszélünk pár perct, majd mindenki hazaindult.

Kísérőink Szabó Ildikó osztályfőnök és Vincze Szabolcs tanár úr voltak.

Írta: Eisen Anita 7.A